

використовуваних для проживання, оскільки передбачити їхнє різноманіття в законі неможливо, це можуть бути різні приміщення та будівлі.

Не має принципового значення факт постійної або тимчасової реєстрації за місцем проживання особи, яка подає заяву, оскільки згідно з законодавством, житловими приміщеннями можуть бути ті, в яких реєстрація неможлива, наприклад, незданий в експлуатацію житловий будинок.

В умовах воєнного стану визначення нормативної регламентації доставлення в адміністративному порядку набуває актуальності так, як правовий режим воєнного стану передбачає обмеження прав і свобод громадян, розширює повноваження органів адміністративної юрисдикції, що вимагає правової регламентації

Реалізація висловлених пропозицій щодо зміни правової регламентації доставлення осіб вимагатиме внесення змін до відповідних нормативно-правових актів. Зокрема, до КУпАП доцільно внести такі зміни. Викласти частину 1 ст. 259 КУпАП у редакції: доставлення, тобто примусове проведення особи, підозрюваної у скоєнні адміністративного правопорушення, з метою складання протоколу про адміністративне правопорушення за неможливості його складання на місці, якщо складання протоколу є обов'язковим порушника: (далі за текстом).

Запропоновані зміни чинного законодавства, конкретизовані у відомчих нормативних актах, дозволять вирішити проблеми, що виникають у правозастосовній діяльності поліції при застосуванні доставлення.

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 07.12.1984 р. № 8073-X. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80732-10>.

2. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 р. № 4651-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>

3. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19?>

Захарченко Олександр Валерійович
старший викладач кафедри адміністративного
права, процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ПОРЯДКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Розвиток майже у всіх сферах життєдіяльності нашої держави означений низкою проблем. Військове вторгнення країни агресора Російської Федерації на територію України позначається, у тому числі на організацію публічної безпеки та порядку, з огляду на що забезпечення цієї сфери є надзвичайно актуальним.

Прийняття 2 липня 2015 року Верховною Радою України Закону України «Про Національну поліцію» зумовило запровадження оновленої концепції функціонування Національної поліції, регулювання правових засад організації та діяльності цього органу, зокрема впровадження в теорію та практику діяльності правоохоронних органів нової термінології. Ідеться про терміни «публічна безпека» і «публічний порядок», зміст яких у цьому Законі не визначено[1].

Для вітчизняних науковців, генеза поняття «громадська безпека» базується на етимології самого терміну «безпека», яка визначається семантикою української мови (безпека – відсутність небезпеки, збереження, надійність), діалектикою та співставленням небезпеки і безпеки, а також законодавчо закріпленим поняттям «громадська безпека».

Як відмічають В.П. Тихий і М.І. Панов, суспільна безпека характеризується відчуттям захищеності інтересів, охоронюваних правом, почуттям безпеки щодо загроз, у тому числі злочинних посягань, а також відсутністю страху перед ними[4, с. 13].

Закон України «Про особливості забезпечення громадського порядку та громадської безпеки у зв'язку з підготовкою та проведенням футбольних матчів» визначає громадську безпеку, як стан захищеності життєво важливих інтересів суспільства, сконцентрованих у його матеріальних і духовних цінностях, від джерел небезпеки природного або штучного характеру під час підготовки та проведення футбольних матчів, за якого забезпечується запобігання загрозам заподіяння шкоди такими джерелами небезпеки[3].

У Законі України «Про національну безпеку України» громадська безпека і порядок визначені як «захищеність життєво важливих для суспільства та особи інтересів, прав і свобод людини і громадянина, забезпечення яких є пріоритетним завданням діяльності сил безпеки, інших державних органів, органів

місцевого самоврядування, їх посадових осіб та громадськості, які здійснюють узгоджені заходи щодо реалізації і захисту національних інтересів від впливу загроз»[6].

Поняття «громадська безпека і порядок» також вживаються у Законі «Про національну гвардію України» [7].

У той же час, у Законі України «Про Національну поліцію» вживається термін «публічна безпека», визначення якого у Законі відсутнє[1].

Сучасні вітчизняні та зарубіжні наукові підходи щодо тлумачення терміну «громадська безпека» загалом принципово не суперечать один одному, а лише доповнюють і розвивають, конкретизуючи та поглиблюючи уявлення про сутність громадської безпеки як соціального явища. Загальноприйнятним є те, що громадська безпека представляє собою певний стан об'єкту, системи, взаємозв'язок, взаємовплив та співвідношення усієї сукупності умов і факторів, які забезпечують збереження, захищеність, функціонування, розвиток й вдосконалення об'єктів, систем.

Громадська безпека є однією з ключових категорій сучасної науки та практики забезпечення національної безпеки України і виступає як визначальна якість (атрибут) суспільства щодо його цілісності, відносної стійкості та громадянської злагоди. Громадська безпека, поряд з іншими складовими національної безпеки, характеризує надійність існування та стійкість розвитку соціально-політичної системи держави.

Беручи до уваги нинішню ситуацію із станом законності і правопорядку в Україні Президентом України з 24 лютого 2022 року введений воєнний стан у державі у зв'язку з військовою агресією російської федерації. Проблема підтримання на належному рівні громадської безпеки в нашій державі виступає одним із пріоритетів забезпечення національної безпеки в цілому, безпосередньо впливаючи на процеси у соціально-економічній, політичній, морально-психологічній та інших сферах життєдіяльності українського суспільства. У зв'язку із введенням в Україні воєнного стану тимчасово, на період дії правового режиму воєнного стану, можуть обмежуватися конституційні права і свободи людини і громадянина, передбачені статтями 30 - 34, 38, 39, 41 - 44, 53 Конституції України, а також вводиться тимчасові обмеження прав і законних інтересів юридичних осіб в межах та обсязі, що необхідні для забезпечення можливості запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану, які передбачені частиною першою статті 8 Закону України "Про правовий режим воєнного стану", із метою забезпечення громадської безпеки в Україні, підтримання громадського порядку та спокою в нашій державі. Варто відмітити, що данні заходи, необхідні для здійснення позитивний впливу на забезпечення публічного порядку та безпеки з урахуванням набутого досвіду поліції.

Ефективне функціонування системи оперативного реагування на звернення громадян з усіх проблем власної життєдіяльності, в цей не легкий для країни час дасть змогу, забезпечить координацію усіх зацікавлених сил і засобів, зніме соціальну напругу та підвищить загальний рівень громадського порядку і впевненості у завтрашньому дні.

Саме розглянуті аспекти діяльності Національної поліції України зможуть, у разі їх реалізації, забезпечити належний рівень громадського порядку та безпеки, що в результаті дозволить громадянам відчувати впевненості та надійності.

1. Про Національну поліцію\Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII.URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.

2. Конституція України. Закон України від 28.06.1996 №254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>.

3. Про введення воєнного стану в Україні. УКАЗ Президента України від 24.02.2022 № 2102-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/64/2022#Text>.

4. Панов М.І. Безпека як фундаментальна категорія в методології правознавства (до постановки проблеми) / М.І. Панов, В.П. Тихий. Вісник Академії правових наук. – 2000. - № 3 (22). – 213с.

5. Про особливості забезпечення громадського порядку та громадської безпеки у зв'язку з підготовкою та проведенням футбольних матчів. Закон України від 09.12.2015 № 766-VIII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/en/3673-17>.

6. Про національну безпеку України. Закон України від 21 червня 2018 року № 2469-VIII. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2469-viii>

7. Про Національну гвардію України. Закон України від 13.03.2014 № 876-VII URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/876-18>.